

Científics internacionals demanen la creació d'un organisme mundial de gestió de compostos químics

- En un article publicat a *Science*, els científics demanen la creació d'un òrgan intergovernamental per a informar sobre productes químics i residus

Embassament de Flix, un dels exemples de col·laboració d'èxit entre l'administració pública i el sector científic, on es van extreure 500.000 tones de residus. Font: Joan O. Grimalt.

Barcelona, 19 de febrer de 2021. Un grup internacional de científics, entre ells científics del CSIC, proposa la creació d'un òrgan de política científica intergovernamental que informi als responsables polítics i l'opinió pública sobre la gestió dels productes químics i els residus. En un article publicat ahir a *Science*, el grup explica com la governança internacional de productes químics i residus es basa en una interacció limitada i fragmentària entre gestió política i ciència que ha donat lloc a un mal generalitzat per a la salut i el medi ambient.

"Aquest article és un toc d'atenció per deixar clar que globalment estem perdent la carrera per evitar la progressiva intoxicació del planeta", explica el Dr. Joan Grimalt, un dels autors de l'estudi i investigador de l'Institut de Diagnòstic Ambiental i Estudis de l'Aigua (IDAEA-CSIC). "Encara que hi ha hagut millores evidents en la disminució de la contaminació en algunes zones del planeta com, per exemple, la contaminació atmosfèrica a les ciutats europees, aquestes millores no són generals ni molt menys".

S'ha estimat que l'exposició a una fracció petita dels més de 100.000 productes químics en ús ha contribuït a més de 1,3 milions de morts prematures en 2017. Entre els

productes químics perjudicials per a l'ésser humà i el medi ambient s'inclouen aquells que mantenen les nostres jaquetes impermeables però que, no obstant això, poden causar càncer; o aquells que preserven els cultius lliures de males herbes i plagues, però contribueixen a matar les abelles; o els metalls dels dispositius digitals i bateries de cotxes elèctrics però que contaminen als treballadors vulnerables, les seves famílies i els seus entorns locals.

Com la contaminació del medi ambient i els éssers humans és global, diuen els científics, els responsables polítics no disposen de mecanismes adequats a l'escala del problema per a estar informats sobre l'evidència científica actualitzada, la qual cosa limita la seva capacitat per a identificar i abordar aquests problemes de manera eficient.

L'augment progressiu de la quantitat i la varietat de compostos químics utilitzats fa probable que aquests danys es multipliquin. Les vendes de productes químics mundials van superar els 5,6 mil milions de dòlars el 2017 i es preveu que gairebé es duplicaran el 2030. La generació de residus també mostra tendències similars: es preveu que la quantitat de residus plàstics que entrin en l'oceà el 2025 sigui deu vegades superior a la del 2010.

Els autors insten els governs a constituir un organisme global intergovernamental de política científica sobre la gestió dels productes químics i residus, que consideren imprescindible. Aquest òrgan seria similar al Grup Intergovernamental sobre Canvi Climàtic (IPCC) per al canvi climàtic i a la Plataforma Intergovernamental de Ciència-Gestió Política sobre els Serveis dels Ecosistemes i la Biodiversitat (IPBES) dedicada a frenar la pèrdua de biodiversitat. Per exemple, podria informar els responsables polítics durant les negociacions i l'aplicació d'acords internacionals, anàlegs a l'IPCC i a l'Acord de París. També podria ajudar a identificar i combatre la desinformació que retarda el desenvolupament de normatives per a protegir la salut humana i ambiental.

"L'article el signen diversos autors d'Europa, Amèrica i Àsia perquè es volia evidenciar que es tracta d'un problema global que preocupa la comunitat científica en general", conclou el doctor Grimalt.

Autors disponibles per a entrevistes:

Dr. Joan O. Grimalt (IDAEA-CSIC Barcelona, Espanya): joan.grimalt@idaea.csic.es
Dr. Zhanyun Wang (ETH Zurich, Suïça): Zhanyun.wang@ifu.baug.ethz.ch;
Dr. Rolf Altenburger (UFZ; RWTH Aachen, Alemanya): rolf.altenburger@ufz.de;
Dr. Thomas Backhaus (University of Gothenburg, Suècia): thomas.backhaus@bioenv.gu.se;
Dr. Adrian Covaci (University of Antwerp, Bèlgica): adrian.covaci@uantwerpen.be;
Dr. Miriam L. Diamond (University of Toronto, Canàdia): miriam.diamond@utoronto.ca;
Dr. Rainer Lohmann (University of Rhode Island, Estados Unidos): rlohmann@uri.edu;
Dr. Andreas Schäffer (RWTH Aachen, Alemanya): andreas.schaeffer@bio5.rwth-aachen.de;
Dr. Martin Scheringer (ETH Zurich, RECETOX, Masaryk University Suïça):
scheringer@usys.ethz.ch;
Dr. Henrik Selin (Boston University, Estados Unidos): selin@bu.edu;
Dr. Noriyuki Suzuki (National Institute for Environmental Studies, Japó): nsuzuki@nies.go.jp

Zhanyun Wang, Rolf Altenburger, Thomas Backhaus, Adrian Covaci, Miriam L. Diamond, Joan O. Grimalt, Rainer Lohmann, Andreas Schäffer, Martin Scheringer, Henrik Selin, Anna Soehl and Noriyuki Suzuki.
We need a global science-policy body on chemicals and waste. *Science* 371 (6531), 774-776.
[DOI: 10.1126/science.abe9090](https://doi.org/10.1126/science.abe9090)

Alicia Arroyo / IDAEA-CSIC Comunicació